

Ствари ми изгледају тако да можете у Бриселу, данас, сутра, или прекосутра потписати било шта, можете дати, одрећи се, зарећи се, обећати, али тамо Србија за догледно време нема шта, нити од кога да добије. Датум је уобразиља преговарача и мамиконцесија Брисела. Берлин се спрема за изборе, бриселски комесари и институције су на дужи рок пребукирани темама неизвесне судбине монетарне уније, Шпаније, Португалије, Грчке, Кипра, Словеније... а Вашингтон и Лондон су преокупирани Сиријом, Ираном, Северном Корејом, Пацификом, АФРИКОМ-ом...

Док се у Бриселу питају Меркелова и Камерон, чији су ставови према Србији јасно ултимативни, а према Тачију, родитељски заштитнички, Србија нема шта тамо да тражи, нема шта да добије, већ само да предаје, испоручује, да се понижава и да прихвата да је понижавају. Као што, уосталом, непрекидно то чине, не само у Бриселу, већ и усред Београда.

Британија и Немачка су, уз подршку САД, подгревале сепаратизме бивших југословенских република, финансирале, па чак их и наоружавале. СФРЈ је разбијена на њиховом колесеку Европске уније, тадашње Европске економске заједнице. Сетићете се да је тадашњи министар за иностране послове СФРЈ Будимир Лончар тврдио да је ЕЗ једини пут за решавање југословенске кризе. Шта би са Југославијом, шта би са Државном заједницом Србије и Црне Горе? Јесмо ли тако брзо заборавили ондашње претече садашњих комесара? Те и неке друге земље су деценијама охрабривале, финансирале, наоружавале и тренирале албанске терористе ОВК. Тачно пре 14 година

Тражити гаранције од Британије и Немачке исто је што и Тачију веровати на реч

Пише: Живадин Јовановић
понедељак, 01 април 2013 23:06

оне су извршиле оружану агресију (НАТО) против Србије (СРЈ). Био је то, дакако, освајачки рат чији је непосредни циљ био насилно одузимање Косова и Метохије како би се служило стратегији покорвања Балкана и продора на Исток. Циљ није у потпуности остварен. А што се стратегије тиче, не зна се ни да ли ће.

Зато оне све време покушавају да се оправдају, да се легализују и агресију представљају као неопходну. Оне су међу првима приликом којих се одржавају преговори у Бриселу. Оне су међу првима које се у Бриселу не преговају. Оне су међу првима које се у Београд, као на тацни, све продају, укључујући севернокрајини.

Тражити данас некакве гаранције од Велике Британије и Немачке, исто је што и Тачију веровати на реч. Уосталом, они су савезници у рату против Србије па не треба ни да изненађује што су уиграни. Иза Ердутског споразума 1995. којим је предвиђена Заједница српских општина у Славонији стајале су својим гаранцијама многе земље и организације. Шта је са применом свега тога у пракси? Не стоји ли читава ЕУ иза «статусно неутралног» ЕУЛЕКС-а, па ипак, чиме је ЕУЛЕКС испољио своју «статусну неутралност»? Тиме што је у читавом периоду, од свог илегалног инсталирања и накнадне легализације, до данас изграђивао «независно Косово»!?

Тражити гаранције од Британије и Немачке исто је што и Тачију веровати на реч

Пише: Живадин Јовановић
понедељак, 01 април 2013 23:06

